Година V Цариградъ 1871 Іулій 73 Брой 28

МАКЕДОНІЯ

МАКЕДОНІЯ ще излиза една пать прѣзъ седмицата, сѣ Сабота.

Цѣна прѣдплатата за година 4 бѣлги медиджіета, а за шесть мѣсеца 2 и половина както и Цариградъ тукъ тай и на всякадѣ по селѣ.

Единъ листъ цѣна 2 гроша.

Писма не освободени отъ пощенска плата и нарччения за листчиа не сѣдружени съ прѣдплатата не ся прѣемать.

Всѣко нарчение и изисканіе, за все ова ся отнася до Македонія, ще ся отправя исключително до редактора и издателя П. Р. СЛАВЕЙКОВА.

Листъ за политика и книжевность.

Българската Екзархія.

Като вѣсте твърдѣ рѣдко въ Градскити вѣстницы — да говорятъ колко годы по умирането и по-чаското за Черковнайта наша екзархія, най прѣдседателя слѣдуваційтѣ члени отъ „Православно обозрѣніе", черковенъ листъ който ся издава въ Атина.

"Българскиятъ въпросъ стигна, видиш се, крайнито си рѣшеніе. При всичкитѣ протестиранія на Цариградскѫтѫ патріархія, Българскиятъ сѣборъ въ Ортакюю слѣдва и сѣрши своитѣ разсѣжданія, приготви Уставътъ на независимата Българска Екзархія, спорѣдъ позволитѣ императорскитѣ фермани, и го прѣдставайтѣ на Портата които го и подтвердиха. А прѣди малко бѣ прѣдставанъ на В. Порта и като подписаницы за Екзархскый постъ Макаріоновскаго Іларіона, Ловчанскаго Іларіона, Видинскаго Антима и Пловдивскаго Панарета. Исповѣдницитѣ на Българската Екзархія, и сѣбитіе сѣвршено. Сѣдлающо на Българскыйтѣ Екзархъ еще не са е опрѣдѣлило. По-разумѣвнитѣ отъ главнатарѣ на Българското движеніе искать го да бѣде въ Цариградъ, желающе Екзархъ-тъ на Българската черква да бѣде близу до Портата-та да да защищава по-лесно прѣсрѣщу на Българитѣ и да работи за клиѣтъ ни; (?) защото всякой знае че пость церковнийтѣ въпросъ са краѣ въпросъ народенъ. (!) Но какъ це може Портата да прѣене въ столицѣтъ двѣ главы на православнаѣ черкви туй е за чудение. Спорѣдъ прилиятъ въ единъ традъ не могатъ да бѣдатъ двѣ главы на Церкъвтъ. Възможно е обаче Портата е това да попусти. Цариградската Патріархія има обязанности да са въспротива и сѣрдцу тоа послѣдленъ пѣтъ на Българската пропаганда. (!) И вѣмамы ни най-малко по сунѣйсіе че овзи който ще пажсти Патріярха Григорій (?) ще са потруди да трыне по негоѣ-тъ дуга, и понеже сѣвршенно-то сѣбитіе не може вече да са осуети, дѣлженъ е да са старае поне да направи по-умѣренѣ пагубнитѣ сѣдѣствія за Вселенската патріархія за интересытѣ на единнятъ (Хахъ, е тай ка-е най-прано), а то не забиваай Григорій Патріярхъ-нитѣ поѣсть трѣба да приповие Българската Екзархія, инакъ ще бойде до главѣ да видимъ въ пазитѣ на въсточнѣ-тѣ черква сѣмяна; Патріярхъта трѣба да избѣаи, отова кото е възможно да са избѣаи. *Деселдвайтѣ члени на вѣрмантѣ трѣба отъ Патріярхаю ще са прамятъ. (тай зеръ) защото наивъ братята на интригуваніта на Българскитѣ останатъ отворены. Сѣдлающото на Българската Екзархія не трѣба да бѣде нито въ Цариградъ, нито въ Солуня*: естественото положеніе на новаѣ-тѣ Екзархія трѣба да е въ самаѣта Българія. (*Родной на Одмжаковъ и компаніи!* Р.) Инакъ Цариградска-тѣ Патріярхія не трѣба да е въ традѣ досадно за състаненіе-то на Българскаѣ-тѣ Екзархія, въскрѣсѣваніе-то на народности-тѣ въ Исторѣ, които започнева отъ началото на настоящитѣ вѣкъ, слѣдъ сѣдѣствіе-то имаше да роди въ себе си независимы народны черкви. Както са състави Елинската черква, Румунската, Сѣрбската и др. тъй имаше да са състави и Българска черква. Теченіето на работѣтѣ водеше прочее тамъ. Цариградската Патріярхія малко по малко ся прѣдаде въ древнитѣ прѣдѣлы на властѣтѣ си. Слѣдъ състаненіе-то на Българската Екзархія, та остаи Елинската патріархія, а какъ тамъ, та и тѣмъ малко значеніе. Религіозното и нравственото образованіе на грьцкитѣ народъ въ Турція, сто широко и славно поврще за дѣйствуваніе. Всяка и-родность ни право и обязанность да работи за своето образованіе, и общъ интересъ на всичкитѣ народности въ Турція; а даже, е-образованіто имъ въ взаимно съглаеіе. Нека прѣстанатъ прочее прождѣвыйтѣ и взаимы обвиненія, единтѣ нека правятъ почетъ на другытѣ: само уваженіето на праведното може да докара мирытѣ, между народы прилѣдѣающи на различны народности. Вруху тоя прѣдметъ твардѣ правы забѣлѣжанія направи напослѣдъ въ в. Кліо, въ Женевѣ живущитѣ учены грьцкий книрикъ Гуго, който като прѣпоръчаны на нашитѣ читатели сѣстамы ги и цѣй въ *Православно обозрѣніе.*

" Православнитѣ сѣвѣнскы народи сѣдѣ-кото отъ тоа времѣ, когато ги непрѣкадна непосрѣдственно-то духовно управленіе на Цариградска-та Патріярхія, които ги научи на христіанство, и съ хилядѣ години сѣ обновѣствуватъ въ разстояніе на много вѣкове, тая патріярхія остана сѣсна единства; понеже разумѣва сачe не е или русска, или Българска, или сѣрска, или турска. Самодостатъчнитѣ тай отъ тоа, що сѣе тоѣ толкъ и толкъ са говори и са пише, най-гледаны за добро и благополучіе и за братята Славяни и за насъ елинитѣ. Като образованъ и тѣ самоуправляющи черкви спорѣдъ сѣ. Синодъ и правилата на православнаѣ-тѣ Черква, нека обработятъ и сѣ обрѣдовитѣ и христіанскіятъ и нравственитѣ, и да прѣстанатъ да са жалуватъ и опаѣкатъ отъ грьцкитѣ и тѣхнатѣ Черква, който, многожы, по человѣческо несъвершенство и непризнательность, направиха за нашъ, нѣсрѣчно ѣв. и осѣжаѣ. Но само политическото, но и черковного отдѣрдочуваніе и самоуправленіе, разнина, изучаи и прави благополучны мы и человѣчитѣ; и що другго е ако не Папското самодержавіе въ Римъ и черковного сѣрдѣчваніе, което развали и увелиа христіанскитѣ чувства на католитѣ-чески народы? Французитѣ, Испанцитѣ и Италіанцитѣ ако да бѣхъ отъ край сѣ черковно независимы отъ Римъ, христіанството и общественото имъ сѣстояніе нѣщо да бѣде днесь по-улучшено и по христіанско, и можаше и да са не случатъ толкъ сѣсвнатѣ-ни войни и ужасны разорѣнія. Германія бѣше подмолѣ и не-подмолѣ въ вѣдрость и сѣдѣ-чрѣзъ който очуди сѣвѣтъ, отъ Лотеръ, който отсѣдѣ повечето отъ германскитѣ народы отъ властѣта на папското управленіе и вѣдвоеніе. *)

" А Черкватa на Апостолитѣ и на вѣрныѣ-тѣ три вѣкове, истинната и вѣрнообразна черква на Іисуса Христа, сачуувранѣвала въ грьцкитѣ сѣдѣствія, и въ тѣхнитѣ патріарсы, и позаваше само пресвитеры и епископы.) Отъ четвѣртыйтѣ обаче вѣкъ, чрѣзъ христіанскитѣ императори на вѣрностѣ Рим, взѣзе, както не трѣбаше, въ Источна-тѣ и Западна-та черква равнодѣйтъ духъ на безусловнитѣ деспотаніи и на ужасно-то сѣрдѣчваніе, които ухудіна и сѣрушиа сѣдѣта, сестата и сѣборна черква, порди ересы-тѣ и сѣхиѣи-тѣ, докара до злоѣ плачевнойстѣ народитѣ на Христіанство-то, и злоупотрѣба исторіѣта на христіанската вѣра. Но дали и днесь още въ сѣмайтѣ въ Рим инстинующитѣ, не запазиватъ Папскаѣ-та, Руска-та, чрѣзъ които прѣкарати и злучестини? Да ли не прѣопадѣатъ всякой день фанатическитѣ-то и-ненависть и война между Френсіо и Италія за освобожденіе ужь на заторѣвнайтѣ въ Ватикаѣ Св. Отецъ?

" За добра честь, сама елинската черква ако и да подмалѣ подъ императорскайтѣ Римскый сѣмитъ, и порди тоа прѣтъкъ хиляды бѣдѣтіа, но нѣкъ увардя по-възможность свободатѣ и независимостѣта на цѣлата Черква, и съ радость всякога и готовность е отдавала и пролѣвала черкви-то достоятелства на единовѣрнитѣ около-нѣкъ народи. Христіанското и свободо-то любно сѣрце на прѣемовитѣ-то патріярси и Іерарси, много пѣ-е помѣлно единовѣчастваго на Римскитѣ папы, отъ които произлѣзоха толкозы и такывы трагедіи и злучестини на христіанство.

" Божѣлепно е че страдаиѣ и злучестини на толкозы вѣкове, нѣкакъ още не ся са отворили очитѣ. Единчата котка за спасеніе на злочеститѣ народы на Исторѣ, остана решителнѣта и политическо осѣдостоѣваніе и самоуправленіе, което скоро ще бѣсно що са народи, порди неудѣржимо-то теченіе на работитѣ. А ощѣ дѣто казаѣть, че Православнитѣ Христова Черква не приповаиа племена, народности, всякиво е само за вѣрата и въ христіанската любовь, но не и за самоустаняваніто управленіе на народнитѣ черкви, стаѣло ся сащитѣ сѣмнѣ на вѣра-та и съ самы-тѣ черковны правила. Православнитѣ и елинизмитѣ не са боять отъ независимостѣта на народитѣ. Защото както Елинското на Богоотъкрѣка благовѣстуваніе спасеніе-то и избѣленіе-то на душа-та отъ духовнитѣ страсти, тъй и елинизмитѣ наука и учи всѣ-то народы на освобожденіе отъ безхозяинотѣ и самоуправлостѣто отъ нестрадѣвитѣ человѣцы.

" Цариградската Вселенска Патріярхія сега е просто Елинска, понеже управляна непосрѣдственно и религіозно само грьцкы-тѣ народы въ Турско, и слѣдователно като такаѣ стана центръ на елинизмъ-тѣ, и нуждае ся отъ новошъ-та на апостеліе-то на всичкий елинскый народъ. Христіанитѣ народи отъ сегашнѣйтѣ вѣкъ рѣшеіи са съ всякы жертвы да достигнатъ черковнаѣта-та и другыта самостоятелность. Който ся противи на туй сѣсѣдѣно и проидено желаніе на просвѣщенитѣ народы, грѣша на Бога, оненрадвала человѣчностто и рита противу рѣкитѣ.

Нѣколко прѣтелски шема

VI

Школа-та, която заайнна за днесь по-нисоко тъ ѣи учишиста, решиа и академіи на Цариградъ, трѣба да сѣдаіне у вѣстницы-тѣ на Морѣто тѣ сѣ задѣлѣеи да поемать врѣхъ себе си сѣчно, пос-то носи интересъ на народы. И знаемъ тѣ застанатъ нѣкоѣ-то мѣсто въ народа. Вай позаваае единственото на ледѣ вѣстникъ, когато той е-нѣ на народно мнѣніе, когато сѣзнаіжаніе съ дненнитѣ-то нѣдрости, когато ги критикуѣ отъ сѣка ледна страна и когато, доказаіи за благостоѣніи и полезни, прѣпоръчва та на другото-то нѣи найдобрѣ-то средствѣ, спиря се за дѣто преме около тѣхъ, ни се повръща по-често на значенѣто имъ, дора ги ви видѣ прирасѣнѣ въ жиота, и тъй дори се ѣ успѣшно да ги ѣ ѣ ѣ помогнѣ-тѣ сѣ. Но туй добро ѣи народа сѣ. Ний Българетѣ, по-вече отъ сѣкыи, трѣбѣ много да дѣлжимъ на вѣстницѣ-та сѣ. Ако ѣ ѣ ѣ

тоже требы и за разнѣ, зашто у духовне не потрошиу онако подобне за свето дѣло. — Баши ми се чинитиу да сиромаштво не пасиоц, тоже поистине зашто ово бреднарство наUghrian, то ваш и поиче отъ ово а се сиа Не знаю, зашто нѣмо обворадене обоих пашо на даше сраче, да подношиу ваше дарове, добра вѣра не е довольна, требе и дарове за добарих знотовей са на кривих, поче и нерадне. Ваше и ваше мой свѣт, ако ваш отъ тоне рода обрѣ и по нашей обичаи, нѣмо ваше и ми се чини ваше дарове за нашего обраовне и просвѣтане.

Нѣма Бачких уже да поиде тоне пруе ваше дошоше на пруе, зашто ваш е ово и зашто сиромаштво и сиа ту и до ако ваш обичаи поиде на нашемъ сиромаштво, саме нестрасно и за поиде-лости да би то поиде. Требе ваше обрѣадане, не ово по родоначе, ако не можаше туриствовати и нашемъ свѣту, тогда ваше ово на онаке радѣ и ваше ово, ако не ваше ово на чрезо пруе и радиане ваше добрости за народ — Бачке да тоже нѣмо на добиста онако, зашто баш сиоци за се гриаиу да сиромаш нрдо сиромаш обичаи поиде, ваше ово ваше сиоци сами врдо-на лепоти и народу. Гледаш, нестасности ваше ово, ако не можаше народу, нрдо ваше ово се обдрже, ако ваше ваше ово, ваше народу, ваше ово, ако ваше ово ваше, тоже ваше ово ваше ово, ваше ово ваше ово, ваше ово ваше ово,

ни инсистиръ какъ отъ Русіи, такъ и отъ Англіи, какъ, напримѣръ, Англія и Франція, а можетъ быть и Австрія. А если Турція не уладитъ и ей не выполнитъ перо и чернила, то, конечно, перо и чернила можетъ, какъ сказано, сдѣлать и Англія, и Франція, и Австрія. Но, Не, отвѣчаетъ не по нашей хотѣлкѣ и перо и чернила Болгаріи, что въ то же время и Англія, и Франція, и Австрія, какъ сказано, не сдѣлаютъ. Англія, Франція и Австрія, какъ сказано, не сдѣлаютъ, потому что, какъ всѣ знаютъ,

рудницы макаръ и да е стирия знакомъ прѣзъ нѣколко години, но не се е зеръ въ вниманіе подзати и, кото отъ населението него отъ Управителятъ, за да се разработи. Продъ годины и половини кото са издали заповѣдь да се взаимъ най-кѣсатѣ, сложитѣ бѣзопасности, и за прѣдаслѣдно на тагрошеся стоки най-вѣлемитѣ пати, и най-гаяно за да се сведеки съ кѣмъ добро моссе Джедо Дуванскія и Едирненскія Виласти; виждирпия на Тѣрновскія санджакъ, като ходи на много страни и много ерене, изнимѣрки пати отъ Дрѣвоно прѣзъ Трѣвна на право за въ Казанлъкъ, най-сѣдмо и второсстѣ пати, който пати Трѣвнѣшнитѣ занаяжки и урвиняжъ до Казанлъшкія сикоръ. Въ работяніе то на тоза джедо са повѣрхъ на много мѣста знакомъ на тази рудница и са ими то на негово Превосходителство Хайдаръ Бея интересуванъ въ Тѣрновскія санджакъ, кой кото спозна поазитѣ, които ще принесатъ тѣзи открити на богатата тази рудница на чистото ми Правителство, сами доходжъ вѣлѣдно пати на бакжна джо и въ най опасно ерене прѣзъ зимати, и прочиемъ отъ вкуплиетѣ да бъдатъ на времеотъ на прочиобѣлнитѣ Управителъ Акъмъ паша нѣколко пати; но никакво слѣдствіе и никакво опѣсваніе на трудоете ну не са се отъ главнотѣ управленіе на областтѣ въ кото время; но заугуби время и не въ вниманіе тѣзи знакомъ на увеличителнитѣ средства, учѣнѣ трудоете и съобщеніето съ время на пѣрганія и достойнѣ наша нютесарюнъ Негово Превосходителство Хайдаръ Бея. По слѣдствіе на тѣзи страхия са исправилъ нѣколко мѣсеци, и много пати въ нѣкко прѣзъ отъ страна-та на Негово Высочество, генералъ, кмиерадоси отъ рѣченна-та кошиница, какато и главнѣ инжинирнѣ на областта, кото при исплашвѣ-то съ урѣдія и съ обнаружено съ по-страничъ на Трѣвненскія бакжакъ са доказа: че отъ Трѣвна всичкія бакжакъ до сикора Казанлъшкій и отъ тамъ чакъ до Селцо Казанлъшко село, всичкія бакжакъ образуяи рудница отъ копкия зарѣнца, кото вѣстъ обѣщи растоніе на 5 мѣсе. Негово Высочество Омеръ Фехми паша, за ими пали-ть на всичкотѣ страни, прѣдрѣжекъ отъ Негово Прѣвосхя. Тѣрновскій нютесарюнъ Хайдаръ-бея, пристигна на 27 текущато месеца и въ грѣдеци ми Трѣвна посрѣщнѣ отъ пѣрвенцы-тѣ ни и отъ всичкы-тѣ свещенницы, ученици и учителя, морсе са и едно сходце за благопоучнато му пристигуваніе, и пѣшѣхъ учениицѣтѣ пѣсни за дъгодолетоятто на Негово Величество Султанъ Абдулъ Азиса. Догдѣто са пѣяще пѣсенѣтѣ, негово Высочество сѣрбѣ на ними са, поиска знакомо на благодарнѣ-то си, отъ кото знаеха, попустѣнка-тѣ на голѣмѣ радость присѣдѣужка съ сѣзи радости, за дѣто са е удостоилъ нашія градецъ да посѣщиме и да види знаменитѣ управители на Вилаета, и единъ отъ най-достойнѣ-тѣ и най-главнѣ мѣже на Отоманскія державѣ. Като пристигна на опредѣленото си мѣсто отъ градецы на прѣо на пишта съ всичкѣ почести нѣколко отъ вѣрнитѣ жители и свещенницы, които и запита за положеніе-то на градецы и нахія-та, за новинка кѣ, сожаля съвременно положеніе-то на градецы мы, дѣто са повѣрва не спаблежъ съ плачъ, и дадѣ надежда, че ще посѣтѣ да въвлаженіето му отъ тѣзи злочестина, и ще му отворѣ способъ за направяваніе и ускореніе. На вторія денъ сутринта прѣдучкѣ отъ нютесарюнъ-тѣ и нѣкоито души отъ первенцы-тѣ ни жители, отидохѣ въ бакжакъ-тѣ, кото сѣ голѣмо кошиніе разтѣкъ разработаютѣ мѣста на рудницата, прѣмѣки на бакжакско-то шосе базуу до сикора Казанлъшкій, и като пригледи положеніето на бакжакъ, и напримѣ на шосето, по кото се вѣрви чакъ до Трѣвна, онѣзи трудѣтѣ на Трѣвненскитѣ жители, и способѣхъ на нютесарюнъ; който мы каза: да са исковатъ хиндеци по всичкото шосе и дето мая не напѣкаеи постово да са доизчинѣ, и отъ Трѣвна до Дрѣвоско-то шосе ще са дадѣ помощь отъ бѣжкнѣ населеніе за да са изчара до на есенѣ шосото. Когато ни го каза, отъ негово Превъсходителство тѣзи учѣнѣтѣ за мѣсъ запомѣдѣ, при много са зарадѣхмы и нѣмамы вечо сумнѣніе, че Нег. Превъсхя. ще умотрѣби, както е и по сега умотрѣбѣвалъ, всичкитѣ средства за усовѣршенствуваніе-то на тоза пѣть. Еще голѣми надежди що имамы че Нег. Вис. Главнѣтъ управитель на областта Дуванскія, като за въ прѣдрѣжіе положеніето на бѣдкнѣтѣ Трѣвненскій, що учѣнѣ интересуѣтѣ на населеніето, както и въ любѣо подзати отъ сѣбранѣ-то на двата Вилаета прѣзъ това шосе съ сѣко отношеніе, нѣма да забави время, но ще сѣдѣйствуде за спорязуваніето съ Едирненскія Вилаи да са посрѣщне тозъ пѣть отъ Казанлъчкія и Загрешскія, кото са спорязуваи писмено съ Трѣвненцытѣ, и кото то са дви и нѣколко пѣти нахсрди да исчисиите си почнѣстя да сѣрпшаваитѣ на тозъ положителенъ за тѣхъ пѣть.

На 29-ій сутринта замѣ Нег. Вис. за Трѣново и са исправи съ сѣщата церемонія както са и посрѣщна, кото отъ всѣ-то сѣрдцата на жителитѣ голѣма жалость, дето са лишихъ отъ такъвъ гостъ, какъвто мислѣхо по бѣ друго нѣкакво, него посрѣщнѣо, и сѣмѣ сѣмѣ Благополучно му пѣтешествіе, кото сѣрменно жолитовжъ Вы нѣма да продъжи днитѣ на Негово Высочество.

Туки другы новины освѣнѣ тѣзи нѣмамы. Тоа дни нѣмамы голѣми вѣстѣ за тѣзи пѣмтѣ. Отговорѣтѣ ими въ всичкы прѣдѣти бѣхѣ доста удовлетворителни, изпитѣ-ка са отъ Всеобщѣ Исторія, Гриматика, Географія, Аритметика, Славенски прѣводъ, Св. Исторія, Катихизисъ. Французы и Турцы. Изпитѣ-ка ми Катихизисъ, Г-не Редакторъ, ний ще покажатъ публично за прѣдложенію-то на почитѣ-тѣ синъ Рейна, който въ всичкы прѣдѣти за кото са изпита получиваше пѣрвата 5.

Русск. — Имамы прѣка ощ дѣ свѣстѣ за всѣ доходы отъ тоа градъ кото са занимавать съ стаклѣчѣ всичкитѣ на учениицытѣ, по кото кото сѣди единытѣ доносиеть осѣжда учителитѣ и тѣ порицѣвѣ, о другытѣ пѣка да гы поискжатъ. Като противурѣчѣщи тѣзи доносиеть, ний сѣмѣ учителитѣ тѣхъ бодѣ да гы обикордѣемы, защото не можемъ да знаемъ на вѣрно кой е по-правъ.

По колкото обаче познаваемы нѣкои отъ учителитѣ на тоза градъ ний можемъ да кажемъ че порицваитѣ противу тѣхъ отъ первый ни доносиеть не са толкова отъ чисто колко. Какъ и да е ние е много жалко за схѣмѣ-то между доносиеть-тѣ кои-то виждамы да ставатъ отъ нѣкои прѣки на сѣмъ въ тоза градъ. Това е слѣдъ лошъ бѣлѣгъ и не добра прѣпоржка за писателѣ-тѣ отъ редакціяѣта на Вилаета-та, а въ слѣдствіе-то на вѣстницитѣ не е чудо прѣказа, отъ кото за да избѣгнѣмъ тѣзи прѣкудени сѣмы да не дамы вѣсто на никѣй отъ доносиеть-тѣ ний туй вѣсто, сега вай-вече когато зна-ме да ги знаемъ и съ кѣмъ подписи. И какво по-лошо и по-мѣско нѣмастѣ отъ оный произвѣдѣніе кото-то нѣкои ефѣсски пѣрвѣжъ съ свѣдѣнѣтѣ отъ доносиеть до насъ и до Правительствѣ. Какъ почтѣвы людіе сѣ тѣзи дѣто си позволѣвать да са подпирватъ и съ кратѣ-тѣ за свои частны користи и какво мислѣ-ме ний за тѣхъ? А какво по-често и на сами градъ сѣ кѣдѣ-та ще кѣтѣ сѣ сѣмѣ тѣзи изворы! За право ний не кѣнѣрваемы ни думы съ кото да жигосаемы такѣзи кѣлѣзѣни и сѣхтѣкари.

Ний повечѣ отъ вѣсѣцы отъ какъ всичкы вѣстѣ говорѣхъ и прѣтоворѣхъ всякой спорѣдъ свѣдѣніета сѣ както за отстѣкатѣ на Н. Всеел. грѣцкитѣ Патрѣярхъ тѣй и за постѣдмитѣ оныи подзитѣ на черкоситѣ пѣлнкерта противу Българскитѣ учителѣ, по кто въ Патрѣярхѣтѣ одзвѣмный въ *Анатолиско Асиѣ* сего чакъ са чѣтѣлъ за отнѣря подзимка за него и да подрѣчка Турскитѣ вѣстникъ *Басирета*, зацо да какве че на Патрѣярхъ му дѣла остокжатъ а не чо той сѣ ѣ дѣлъ, и защо да каже за Българѣ, учителѣ-не тѣй както бѣлъ казалъ той. Оньзѣ-тѣй въ рекарвѣтѣ и дѣлѣ като решѣтелѣ толкозъ за правото вѣсѣто да всѣка да опровергнѣ *Басирета* по-добрѣ бѣи сторилъ да попыта прѣтежнѣтѣ отъ страна на Патрѣярщѣвѣта съ останѣкатѣ на Патрѣярхъ и отъ него да изучи онова кото до сега не узнѣ-та и кото нѣрядно сѣ сѣ да изидѣ отъ разнѣвѣнѣто на форешкѣ рѣсѣцы по тѣзи честь. Тѣй сѣщо и за сѣбытіето съ Българи-тѣ учителѣ Патрѣярщѣ-сѣйтѣ органѣ трѣбѣше да получѣ свѣдѣніе-та сѣ отъ онѣзи кото са видѣли какъ е стѣкѣло и не да вѣрва просто онова кото се е кото въ вѣстѣ-та е казалъ говорѣли и да исна да опровергнѣ положѣтелнѣ свѣдѣнія.

Ний знаемъ че не е никакъ по всѣкѣ-та Грѣцкитѣ вѣстникари да сѣ говорѣ за грѣцкитѣ работѣ по грѣцкій нѣчъ, но да са прѣ-ника кото е позволѣжно въ сѣбѣтѣ да бѣдатъ само-гѣрци вѣстникари и само-гѣрци вѣстницы, и че всѣкы новины и извѣстія да чинуватъ вѣс прѣзъ тѣхѣй кѣмъ и да вожатъ бодѣтѣ на тѣхнѣ желаніе.

—За да видѣмъ на читателитѣ да разбѣратъ важността и высокото достоинство на новокъ усѣрдѣнѣ прѣкорчнѣнѣтѣ отъ *Право* произведѣніе на Г-на Оджакова, кой турцы прѣдъ очитѣ ими прѣвѣжмото посѣлѣніе на кото учевѣй тойи мжкъ счелъ за нужно да сѣ сѣсѣчѣ сѣсѣ важно сѣчиненіе [illegible] *Бѣлгарія*.

[illegible] В. Маминовъ и Турци нѣмъ [illegible] [illegible] [illegible]